

Sygn. akt VIII C 1405/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko P. P. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. P. (1) na rzecz powoda Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 203,80 zł (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego P. P. (1) na rzecz powoda Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 1405/17

UZASADNIENIE

W dniu 21 września 2011 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu P. P. (1) w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 203,80 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w wyniku kontroli biletowej w pojeździe nr (...), przeprowadzonej na odcinku P.–N. w dniu 9 listopada 2015 roku, stwierdził u pozwanego brak ważnego biletu podróznego. W następstwie zaistniałego zdarzenia powód wystawił pozwanemu wezwanie do wniesienia w terminie 30 dni opłaty dodatkowej w kwocie 200 zł oraz kwoty 3,80 zł tytułem opłaty za podróż. Powyższe roszczenie stało się wymagalne w dniu 10 grudnia 2015 roku. Pomimo wezwania do zapłaty, ponowionego również w dniu 12 stycznia 2016 roku, pozwany nie uiścił kwot, o których mowa wyżej. (pozew w e.p.u. k. 2-4)

W dniu 1 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu. (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 4v)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany zaskarżając go w całości. (sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 6v)

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie przez pozwanego sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Ł.. (postanowienie k. 8)

Następnie powód uzupełnił braki pozwu po przekazaniu sprawy z e.p.u. i podtrzymał powództwo w całości.

Na rozprawie w dniu 9 listopada 2017 roku nie stawiała się żadna ze stron, zawiadomienia doręczono w prawidłowy sposób. (protokół rozprawy k. 26)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 listopada 2015 roku pozwany P. P. (2) poprzez zajęcie miejsca w pojeździe powoda kursującego na linii numer 9, zawarł umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł., która wykonywała zadania zlecone przez Gminę Ł. w zakresie lokalnego transportu zbiorowego. W trakcie podróży pozwany został skontrolowany przez kontrolera biletów nr (...), który po stwierdzeniu, że podróżuje on bez biletu, wystawił na pozwanego wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, zgodnie z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Wskazane opłaty podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni. (kserokopia wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej k. 17, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 12 stycznia 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 205,64 zł, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, które to wezwanie okazało się jednak bezskuteczne. (ostateczne wezwanie do zapłaty k. 18, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny, a nadto znajdujący potwierdzenie w dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy przewozu, ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (Dz. U. 00.50.601 ze zm.), jak również przepisy uchwały nr XXXI/551/12 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 25 stycznia 2012 roku w sprawie ustalania opłat za usługi przewozowe lokalnego transportu zbiorowego w Ł..

Podkreślić w tym miejscu również należy, że regulacja zawarta jest w uchwale Rady Miejskiej w Ł., a zatem będąca aktem prawa miejscowego, jest jednocześnie źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy (art. 87 ust. 2 Konstytucji). Tym samym jest wiążąca dla każdego pasażera korzystającego z środków komunikacji miejskiej na terenie Ł..

Zgodnie z treścią art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. W myśl art. 16 ust. 1 ustawy Prawa przewozowego umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

Stosownie do treści art. 33 a ust 3 ustawy Prawo przewozowe z dnia 15 listopada 1984 roku (Dz.U.00.50.601 ze zm.), w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że pozwany w dniu 9 listopada 2015 roku zawarł z powodem (...) Spółką z o.o. w Ł. umowę przewozu środkiem lokalnego transportu zbiorowego linii nr (...). Przewoźnik wykonał wynikający z zawartej umowy obowiązek przewozu. Po stronie pozwanego powstał zatem obowiązek płatności za świadczoną na jego rzecz usługę przewozu, pozwany powinien skasować bilet niezwłocznie po wejściu do pojazdu.

Skoro zatem pozwany podróżował środkiem komunikacji miejskiej bez ważnego biletu, a tym samym nie dotrzymał warunków zawartej z powodem umowy przewozu, ten był uprawniony do obciążenia pozwanego opłatą dodatkową w wysokości 200 zł, jak również opłatą za podróż w wysokości 3,80 zł. Wskazać przy tym należy, że wysokość opłaty dodatkowej, jak i opłaty za podróż, nie są dowolnie kształtowane przez stronę powodową, a znajdują swoje źródło w przepisach prawa (§ 9 ust. 1 pkt 1, ust. 2, ust. 3 pkt 1 uchwały nr XXXI/551/12 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 25 stycznia 2012 roku w sprawie ustalenia opłat za usługi przewozowe lokalnego transportu zbiorowego w Ł., Dz.Urz. Woj. (...). 2012, poz. 517 ze zm).

Bezspornym jest także okoliczność, że pozwany po wejściu do środka komunikacji publicznej, ani też w trakcie podróży, nie uiścił należnej opłaty, co też zostało stwierdzone przez pracownika powoda przeprowadzającego kontrolę biletów. Wobec powyższego kontroler wystawił pozwanemu wezwanie do zapłaty opłaty dodatkowej w wysokości 203,80 zł płatnej w ciągu 30 dni od dnia wystawienia. Pozwany przyjął wezwanie.

Żądanie powoda zapłaty kwoty 203,80 zł należy zatem uznać za w pełni zasadne.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 203,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 1 stycznia 2016 roku, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 137 zł, na którą złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 30 zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego powoda w stawce minimalnej – 90 zł.

Z powyższych względów, orzeczono jak w sentencji.